

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822171073264/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

WILLIBALD.

Jeg ræner, hvad jeg siger, Moder. Og jeg mener tillige, at jeg har gjort et Menneske, som var blevet mig forunderlig kær, ulykkelig for hele Livet. Og mig selv med.

OBERSTEN.

Talemaader! —

WILLIBALD.

Du har Uret, Fader.

FRUEN

(meget angstet).

Hvor Du er rolig, Willibald!

WILLIBALD.

Ja, jeg er meget rolig, og jeg vil bede Eder begge om at høre mig i Ro.

OBERSTEN.

Havde Du været en halv Snes Aar yngre, skulde jeg nok have forstaaet at sætte din Sinds-
ligevægt en Smule i Bevægelse, men det fore-
kommer mig dog, at Du overfor dine Forældre,
som begge er i det stærkeste Oprør over din
Handlemaade, kunde aflægge noget af din Flegma.

WILLIBALD.

Der er vel Situationer, hvor en Mand maa